

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวอนงค์ศรี อัญญะมณี

ปีการศึกษา : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยในชั้นเรียนเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง ป.4/3 โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยเลือกแบบเจาะจง ได้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 24 คน ที่มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษต่ำ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แบบฝึกทักษะทางการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้ในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ จำนวน 5 ชุด แบบฝึกทักษะนี้มีเนื้อหาสัมพันธ์กับเอกสารประกอบการเรียน Smart4 Unit1 Myself เช่น คำศัพท์ ร่างกายของมนุษย์ Parts of the Body (2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษในระดับ คำ/ประโยค

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้ออกมาวิเคราะห์แล้ววิเคราะห์บรรยายเป็นความเรียง ประกอบตาราง โดยเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ระหว่างการทดสอบครั้งแรกกับครั้งหลังของกลุ่มตัวอย่างและเปรียบเทียบคะแนนการทำแบบฝึกทักษะกับคะแนนทดสอบหลังเรียน สถิติที่ใช้ คือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ โดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ (%) หรือ ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยให้กลุ่มตัวอย่าง 19 คน ทำแบบทดสอบจำนวน 5 ชุด ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกัน หลังจากนั้นได้ทำการหาผลต่างของคะแนน จากการทำแบบทดสอบดังกล่าวก่อนและหลังการเรียน จึงนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาทำการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ สามารถสรุปผลวิจัยได้ คือ กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสูงขึ้นทั้ง 5 ชุด หลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะโดยมีนัยสำคัญ 0.05 (1) แบบฝึกชุดที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 6.50 ในขณะที่ หลังเรียนมีค่าเท่ากับ 8.28 ดังนั้นคะแนนเฉลี่ยของผลต่างจึงมีค่าเท่ากับ 1.74 (2) แบบฝึกชุดที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 2.98 ในขณะที่หลังเรียนมีค่าเท่ากับ 5.23 ดังนั้นคะแนนเฉลี่ยของผลต่างจึงมีค่าเท่ากับ 2.27 (3) แบบฝึกชุดที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 3.55 ในขณะที่หลังเรียนมีค่าเท่ากับ 6.30 ดังนั้นคะแนนเฉลี่ยของผลต่างจึงมีค่าเท่ากับ 3.15 (4) แบบฝึกชุดที่ 4 มีค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 2.08 ในขณะที่หลังเรียนมีค่าเท่ากับ 5.48 ดังนั้นคะแนนเฉลี่ยของผลต่างจึงมีค่าเท่ากับ 1.87 (5) แบบฝึกชุดที่ 5 มีค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 0.55 ในขณะที่หลังเรียนมีค่าเท่ากับ 4.70 ดังนั้นคะแนนเฉลี่ยของผลต่างจึงมีค่าเท่ากับ 1.06 ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ (ภาพรวม) มีค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 21.00 ในขณะที่ หลังเรียนมีค่าเท่ากับ 36.63 ดังนั้นคะแนนเฉลี่ยของผลต่างจึงมีค่าเท่ากับ 9.97